

hvilende Reform af de direkte Skattelove? Jeg tror, der vilde være vundet meget, dersom man kunde have faaet gennemført saadanne Lovforslag. De vilde udmærket godt kunne have tilfredsstillet de rimelige Krav, der have været fremme om en Omlægning af Skatterne fra det, man kalder et uretfærdigt Grundlag, til et retfærdigt, fra et daarligt Grundlag til et godt, uden at der derfor behøvedes noget større Tilskud af Statskassen. Jeg vilde kunne forstaa, om specielt et saadant Krav om en i sig selv hvilende Reform af de direkte Skatter rejstes fra de Smaafolk, som maa betale de Masser af Penge ind i Statskassen, der komme ind gennem vor Toldlov. Jeg vilde ganske særlig kunne forstaa, om disse rejste det Krav og vilde ræsonnere som saa: Den Reform af de direkte Skatter, som foreligger her, er ikke en Reform, som særlig kommer os til gode, naar den skal tages af de Penge, hvoraf vi forholdsvis maa betale en meget stor Part ind i Statskassen til at dække Omkostningerne med. Det synes vi ikke om, og derfor kunde vi ønske, at vi fik en i sig selv hvilende Reform af de direkte Skatter.

Dernæst kommer jo det til, at en Gang rejses jo Kravet om en ny Toldlov. Jeg gad vide, hvordan man vil gennemføre et saadant demokratisk Toldlovforslag med en klækkelig Nedgang i Finanstolden, naar man paa Forhaand optager Statskassens Penge i den Grad, som de ere blevne optagne nu, for det kan ikke falde mig ind at tro, at den nuværende Regering, naar der skal være Tale om Kompensation af Nedgangen i Toldloven, vil møde frem og sige: Brændevinsskat.

Med Hensyn til de enkelte Forslag skal jeg fatte mig ganske kort. Det glædede mig, at der i Forslaget om Indkomstskat findes en stigende Skala, om end jeg maaske kunde ønske, at denne havde været noget stærkere stigende, end den er, men jeg indser ikke ret, hvorfor der ikke ogsaa i Forslaget om Formueskat kan findes en stigende Skala. Der findes Fritagelser, men naar man er kommen op over Fritagelsernes Grænse, findes der ikke nogen stigende Skala, og det forekommer mig, at ogsaa paa det Omraade maa der kunne gennemføres en stigende Skala ligesom ved Indkomstskatten.

Med Hensyn til Ejendomsskylden skal jeg sige, at det forekommer mig, at der i den ligger baade et Fremskridt og et Tilbageskridt. Der ligger et Fremskridt deri,

for saa vidt som man har taget Hensyn til Værdien og ganske særlig taget Hensyn til at beskatte Værdistigningen. Det er for mig noget godt, det betegner for mig et absolut Fremskridt, men der ligger for mig et Tilbageskridt i Ejendomsskylden deri, at man foruden Grunden har taget ikke blot Bygningerne, men ogsaa Besætning og Inventar med. Det er noget, der ogsaa er fremhævet af mange andre Talere, og jeg skal ikke opholde mig videre derved. Jeg kunde ønske, at det var muligt at faa dette ændret.

Hvad Forslaget om de kommunale Skatter angaar, skal jeg kun gøre en Bemærkning om et Par Paragraffer. Det er de to §§ 32 og 33, som allerede ere blevne kritiserede her i Salen, om der endogsaa fra anden Side i Salen er blevet givet dem Tilslutning i den Affattelse, i hvilken de foreligge. Jeg skal da straks sige, at det glædede mig meget, at Partiets Ordfører allerede paa et saa tidligt Tidspunkt tog Afstand fra disse to Paragraffer, og jeg skal sige, at jeg er saa meget mere taknemmelig for, at det var ham, der gjorde det, som jeg med mit ringe Herredømme over Sproget maaske vanskelig vilde have været i Stand til at udtrykke min Hjertens Mening om disse to Paragraffer i saa lemfældige Udtryk som dem, den ærede Ordfører benyttede. Jeg skal imidlertid sige, at jeg haaber, at disse to Paragraffer ville faa den nødvendige Ændring, og man tør vel haabe, at den højtærede Regering, specielt den højtærede Indenrigsminister, vil gaa ind paa en saadan Ændring. Samtidig skal jeg dog tillade mig at udtrykke min Forbavselse over, at et Par ærede Talere, som jeg i Virkeligheden havde antaget at være enig med, hvad den Slags Spørgsmaal angaa, have udtalt deres Tilslutning til den foreliggende Affattelse af disse to Paragraffer. Jeg tror imidlertid ikke, at de Udtalelser, som de to Medlemmer, jeg sigter til — det ærede Medlem for Ribe (Busk) og det ærede Medlem for Ærskøbing (Frederiksen) — fremkom med, staa som Udtryk for, hvad Venstre-reformpartiet mener i saa Henseende.

Jeg skal slutte med at ønske, at vi i alt Fald foreløbig maa komme til Ro her i Landet, hvad Skattespørgsmaalet angaar. Jeg vil ønske, at vi maa faa vedtaget Skattelove, der i hvert Tilfælde ere af en saadan Beskaffenhed, at Venstremænd ikke skulle faa alt for stærke moralske Mavekneb, naar de om nogen Tid skulle se tilbage paa disse Dages Arbejde i Skattesagen.